

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες Γενεύη

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες δήλωσε ότι διατηρεί επιφυλάξεις για το σύνολο προσφάτων κανόνων για την οικογενειακή επανένωση, στο οποίο κατέληξαν κατά την διαδικασία της εναρμόνισης τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε).

Η Ύπατη Αρμοστεία δήλωσε ότι η πρόσφατη οδηγία η οποία καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρόσφυγες και μετανάστες μπορούν να επανενωθούν με τις οικογενειές τους προβαίνει σε βάρος ορισμένων κατηγοριών προσφύγων, με αποτέλεσμα μερικοί πρόσφυγες να κινδυνεύουν να μείνουν χωρισμένοι από τα παιδιά και τις συζύγους τους.

Η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε για τους πρόσφυγες κάλεσε στις 19 Σεπτεμβρίου τις ανθρωπιστικές και αναπτυξιακές κοινότητες να ενώσουν τις δυνάμεις τους στην καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας και της βίας που βασίζεται στο φύλο, η οποία εκδηλώνεται προς τους πρόσφυγες, επαναπατριζόμενους και προς εσωτερικά εκπατριμένα άτομα.

Σε μια έκδοση που αποτελείται από 158 σελίδες, δίνονται οδηγίες και πρακτικές συμβουλές για την αντιμετώπιση του προβλήματος καθώς και σχεδιασμός για εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης της βίας. Γίνεται ακόμη λόγος για τυχόν ανάγκη νομικής αποκατάστασης και πρόσβασης σε ιατρική και ψυχοκοινωνική στήριξη.

Αφγανιστάν

Δύο χρόνια μετά το τέλος του καθεστώτος των Ταλιμπάν, η διεθνής κοινότητα και η Αφγανική Προσωρινή Διοίκηση δεν πραγματοποίησαν τη δέσμευση που είχαν αναλάβει για την πραγμάτωση των δικαιωμάτων των γυναικών. Η δικαιοσύνη δεν υπάρχει για τις γυναίκες.

Η Διεθνής Αμνηστία, σε έκθεσή της καλεί τη Διεθνή Κοινότητα και την Αφγανική Προσωρινή Διοίκηση να ενεργήσουν επειγόντως ώστε να προστατεύσουν τις γυναίκες από πράξεις βίας, βιασμούς, αναγκαστικούς γάμους και άλλες παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους.

Στο νέο Σύνταγμα, που ψήφισε η Loya Jirka (η μεγάλη εθνοσυνέλευση) στις 4/1/2004, χάρις στους αγώνες των γυναικείων οργανώσεων, η ισότητα των φύλων περιλαμβάνεται στις διατάξεις του. Άνδρες και γυναίκες έχουν ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις. Η διάταξη είναι ένα μεγάλο βήμα μπροστά, λέει, η Constance Borde, εκπρόσωπος της Negar (Στήριξη των γυναικών του Αφγανιστάν) και τονίζει την ανάγκη επαγρύπνησης για την εφαρμογή της στη ζωή των γυναικών.

Γαλλία

Απίστευτο κι όμως αληθινό

Στη Γαλλία, κάθε μήνα πεθαίνουν έξι κακοποιημένες γυναίκες. Σε κάθε δέκα οικογένειες η μία γνωρίζει τη βία, σύμφωνα με την έρευνα της Νικόλ Περί, Υπουργού για τα Δικαιώματα της Γυναίκας στην κυβέρνηση του Λιονέλ Ζοσπέν.

Η περίπτωση της Μαρί Τρεντινιάν, που υπέκυψε στα τραύματά της ύστερα από τον τρομερό ξυλοδαρμό εκ μέρους του συντρόφου της έχει συνταράξει τη γαλλική κοινή γνώμη. Τα κέντρα προστασίας των κακοποιημένων γυναικών συμβουλεύουν κάθε γυναίκα να καταγγέλλει αμέσως κάθε πράξη βίας. Το σύνθημα πρέπει να είναι: «ένα σκαμπίλι δεν είναι ποτέ τυχαίο».

Ελλάδα

Οι γιατροί του κόσμου διοργάνωσαν πρόσφατα ημερίδα στην Αθήνα με θέμα την παροχή βοήθειας στα θύματα της σωματεμπορίας και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Στην ημερίδα παρευρέθησαν εκπρόσωποι του Υπουργείου Εξωτερικών, της Ελληνικής Αστυνομίας, των Πρεσβευτών της Ρουμανίας και της Αμερικής, της Εκκλησίας της Ελλάδας και άλλων μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Υπολογίζεται ότι μέσα σε δύο μήνες θα έχει οργανωθεί στην Αθήνα καταφύγιο για τα θύματα του "Trafficking" όπου οι Έλληνες Γιατροί σε συνεργασία με το Ίδρυμα REGINA PACIS, που έχει ήδη φιλοξενήσει παγκοσμίως 50.000 γυναίκες θύματα, θα μπορούν να παράσχουν υγειονομική και ψυχολογική βοήθεια.

Ιράν: Μια ατελείωτη φυλακή για τις Γυναίκες

Εκατόν ογδόντα(180) δημόσιες εκτελέσεις πραγματοποιήθηκαν στο Ιράν τους πρώτους πέντε μήνες του 2002, σύμφωνα με έκθεση του Εθνικού Συμβουλίου Αντίστασης προς τον Ύπατο Αρμοστή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Εξάλλου οι πρόσφατες καταδίκες ανεβάζουν σε 46 τον αριθμό των απαγχονισμών και των λιθοβολισμών μέσα στο δεύτερο μισό του Μαΐου 2003. Ένας πραγματικά τρομακτικός αριθμός δεδομένου ότι μεγάλος αριθμός εκτελέσεων πραγματοποιείται κρυφά!

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι από τους 22 καταδικασθέντες σε θάνατο δια λιθοβολισμού, κατά την διάρκεια της προεδρίας του Χαταμί, 15 ήταν γυναίκες.

Αλλά η σκληρότητα και ο μισογυνισμός του μεσαιωνικού καθεστώτος των μουλάδων του Ιράν αποδεικνύεται περίτρανα και από τη βάρβαρη ποινή που επιβλήθηκε σε μια γυναίκα 21 ετών, της οποίας είναι γνωστό μόνο το μικρό όνομα, που καταδικάστηκε από το δικαστήριο στο Νότιο Ιράν, να τις βγάλουν και τα δύο μάτια δημόσια.

Αντίθετα όμως, το καθεστώς των μουλάδων, που έχει επιδοθεί σε επί καθημερινής βάσεως βάρβαρες εκτελέσεις ανθρώπων, επικαλούμενο «ηθικά παραπτώματα», καταβάλλει τώρα μεγάλες προσπάθειες απόκρυψης της ταυτότητας

τριών δικαστικών λειτουργιών, όταν τυχαία αποκαλύφθηκε ότι αυτοί ήταν αρχηγοί σπείρας μεγάλου δικτύου πορνείας στην Τεχεράνη. Το δίκτυο προωθούσε νεαρά κορίτσια στο Ντουμπάι και σε χώρες της Άπω Ανατολής.

Είναι εμφανές ότι το Ιρανικό καθεστώς επιβάλλει ποινές, μερικές από τις οποίες μόνο ως κτηνώδεις μπορούν να χαρακτηρισθούν», όπως τόνισε ο καθηγητής Κόπιθορν, ειδικός αντιπρόσωπος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για το Ιράν, στην αναφορά του προς την Γενική Συνέλευση. Συγχρόνως δε κάλεσε όλους τους διεθνείς φορείς ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και τις γυναικείες οργανώσεις να διαμαρτυρηθούν για τις ανελέητες και απάνθρωπες τιμωρίες των γυναικών στο Ιράν.

Πηγή Μιχαλίτση

Μαρόκο

Ο βασιλιάς του Μαρόκο Μοχάμετ VI ανήγγειλε ένα πρόγραμμα για περισσότερα δικαιώματα των γυναικών στο γάμο και στο διαζύγιο. Σύμφωνα με το Ασοσιέιτεντ Πρες, μ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις οι δύο σύζυγοι θα έχουν τις ίδιες ευθύνες.

Ο βασιλιάς προτείνει ως νόμιμη ηλικία γάμου των γυναικών το 18^ο έτος αντί του 15^{ου} και υποστηρίζει το δικαίωμα των γυναικών στο διαζύγιο.

Το νέο αυτό σχέδιο καθιστά επίσης την πολυγαμία σχεδόν αδύνατη.

Μεξικό

Η μεξικάνικη κυβέρνηση θα ασχοληθεί με τις ανεξιχνίαστες δολοφονίες γυναικών (περίπου 300), οργανώνοντας ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα ασφάλειας, συμμορφούμενη προς τις πολυάριθμες εκκλήσεις γυναικείων οργανώσεων από το 1993.

Οι γυναικείες οργανώσεις έχουν αποταθεί και στον διάσημο ισπανό δικαστή Μπαλτάσαρ Γκαρθόν, ώστε να ασκήσει την επιρροή του στην μεξικάνικη κυβέρνηση για τη διαλεύκανση των φόνων των νεαρών γυναικών.

Ρουάντα

Από τον Απρίλιο του 1994, οκτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι σφαγιάστηκαν στην Ρουάντα, παιδιά κακοποιήθηκαν, γυναίκες βιάστηκαν.

Μια από τις γυναίκες αυτές είναι η Εμερίτα Νακαμπούε. Οι Χουτού τη βίαζαν για 100 μέρες. Τον άνδρα της τον έκαναν

κομμάτια μπροστά στα μάτια της, το σπίτι της το έκαψαν. Όμως η Εμερίτα παλεύει με τη ζωή, δεν θέλει να πεθάνει, έχει τέσσερα παιδιά και εννιά χρόνια μετά τα τραγικά γεγονότα προσπαθεί να ξαναφτιάξει το σπίτι της.

Η Εμερίτα πάσχει από AIDS και θα πεθάνει σύντομα. Δεν μπορεί να πάρει φάρμακα γιατί είναι πολύ ακριβά και δεν είναι ανάμεσα στις 15 γυναίκες που μπορούν να παίρνουν φτηνά φάρμακα χάρις στην οργάνωση Avega. Κατά πάσα πιθανότητα δεν θα προφτάσει να πάρει τα φτηνά φάρμακα, μετά τη συμφωνία που υπέγραψαν τελευταία στη Γενεύη, μερικές μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες για χορήγηση φτηνών φαρμάκων στις φτωχές χώρες του πλανήτη.

Τσετσενία

Η «υπόθεση Μπουντάνοφ» έχει γίνει το σύμβολο των ωμοτήτων του ρωσικού στρατού στη Τσετσενία.

Η υπόθεση του λοχαγού Γιούρι Μπουντάνοφ αναβάλλεται συνεχώς στα δικαστήρια, αλλά ο πατέρας του θύματος, της νεαρής Κέντα Κονγκάιεβα 18 χρονών, είναι αποφασισμένος να δώσει τη μάχη του έως την τελική καταδίκη του δράστη.

Η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει το απεχθές έγκλημα του βιασμού και της δολοφονίας της 18χρονης Κέντα από τον 37χρονο λοχαγό Γιούρι Μπουντάνοφ, που συνέβη στις 26 Μαρτίου 2000.

Η Κέντα απήχθη και ανακρίθηκε από τον Μπουντάνοφ για υποτιθέμενη συνεργασία με τους Τσετσένους αντάρτες, και μετά μια ώρα βρέθηκε νεκρή και βιασμένη.

Χουαρέζ

Ποιος ξέρει που βρίσκεται το Χουαρέζ, όπου οι γυναίκες γίνονται αντικείμενο απαγωγής από συμμορίες, κακοποιούνται ή βιάζονται και όπου ο ξυλοδαρμός δεν διώκεται παρά μόνο αν τα ίχνη του μένουν εμφανή μετά από δεκαπέντε ημέρες;

Το Χουαρέζ είναι μια συνοριακή ζώνη 3.200 χιλιομέτρων μεταξύ των συνόρων Μεξικού και Η.Π.Α. Ανήλικα κορίτσια από το Μεξικό μεταφέρονται στο Χουαρέζ, για να εργαστούν σε βιοτεχνίες με ημερομίσθιο 1 δολάριο την ώρα, που θεωρείται για την τοπική οικονομία ικανοποιητική αμοιβή. Τελευταία όμως γυναικείες ομάδες έχουν κινητοποιηθεί στο Χουαρέζ, για να βρουν τρόπους προστασίας της ζωής των κοριτσιών και γενικά των γυναικών ώστε να μην θεωρούνται πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Γυναίκες στον κόσμο

Αφρική

Αφρικανικά βραβεία ηγετικής προσωπικότητας

Δύο εξέχουσες Αφρικανές βραβεύτηκαν το 2003 με το Αφρικανικό Βραβείο Προσωπικότητας που αναγνωρίζει τη ζωτική σημασία της ανάδειξης γυναικείων προσωπικοτήτων για ένα νέο μέλλον στην Αφρική.

Οι δύο γυναίκες είναι η Μεάζα Ασενάφι από την Αιθιοπία και η Σάρα Λόνγκουε από τη Ζάμπια.

Η Μεάζα Ασενάφι διατύπωσε τα άρθρα του νέου Αιθιοπικού Συντάγματος τα σχετικά με τα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών, και το 1995 ίδρυσε την Αιθιοπική

Ένωση Νομικών Γυναικών η οποία ασχολήθηκε με εκατοντάδες δικαστικές υποθέσεις που αφορούσαν τη βία εναντίον των γυναικών, την μόρφωση των γυναικών καθώς και στην συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή.

Η Σάρα Λόνγκουε υπήρξε για έξι χρόνια πρόεδρος της FEMNET (Ανάπτυξη και επικοινωνία Αφρικανών γυναικών) και διέδωσε την ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα εθνικά δικαστήρια της Ζάμπια.

Ελλάδα

Δωροθέα Βακάλη

Είναι η μοναδική στην Ελλάδα ιερέας της Ελληνικής Ευαγ-

γελικής Εκκλησίας. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ και χειροτονήθηκε στη Στουτγάρδη της Γερμανίας. Είναι Γερμανίδα, παντρεμένη με Έλληνα πριν είκοσι τρία χρόνια και έχει δύο κόρες που σπουδάζουν. Σήμερα ιεραργεί στην Ευαγγελική Εκκλησία της Θεσσαλονίκης.

Η Δωροθέα Βακάλη αναφέρει ότι στην Γερμανία το 30% των ιερέων είναι γυναίκες και υπάρχουν εκεί τρεις γυναίκες επίσκοποι.

Μαρία Λυκάκη

Είναι εκπαιδύτρια στη ελεύθερη πτώση με αλεξίπτωτο. Πέρασε πολύχρονη εκπαίδευση και τώρα εργάζεται στην αερολέσχη Θεσσαλονίκης. Είναι η μόνη γυναίκα σ'αυτή τη δουλειά και μας λέει ότι, αν μπορέσουμε να ξεπεράσουμε το φόβο του ύψους, που είναι φυσικό σε κάθε άνθρωπο, η ελεύθερη πτώση με αλεξίπτωτο μάς δίνει μια μοναδική αίσθηση ελευθερίας και δύναμης.

Απαραίτητα εφόδια είναι η σοβαρή εκπαίδευση, η θέληση και η ψυχική αντοχή.

Ευαγγελία Χασκοπούλου

Είναι ένα νέο κορίτσι, πιλότος ελικοπτερου και η μόνη ειδική στο χειρισμό ελικοπτερου. Στα 18 της άρχισε μαθήματα στην αερολέσχη Θεσσαλονίκης κοντά στον πατέρα της, που είναι κι αυτός εκπαιδευτής και χειριστής ελικοπτερου. Αφού πέτυχε σε γραπτές εξετάσεις και σε τεστ ψυχολογίας, η Ευαγγελία ξεκίνησε με πολλή σιγουριά τη δουλειά που αγαπούσε από μικρή.

Προτρέπει και άλλες κοπέλες να ασχοληθούν με τη δουλειά αυτή και δεν παραλείπει να πει ότι η οδήγηση ελικοπτερου είναι δύσκολη και ότι θέλει πολλή προσοχή, συγκέντρωση και ψυχραιμία.

Κατερίνα Κιρίνη

Είναι διαιτητής ποδοσφαίρου και η πρώτη γυναίκα σ'αυτή τη δουλειά στην Ελλάδα.

Στην αρχή της καριέρας της βρήκε πολλές δυσκολίες, γιατί οι παίκτες δεν μπορούσαν να δεχτούν γυναίκα διαιτητή και έπαιζαν χωρίς συνοχή.

Με τον καιρό μπόρεσε να επιβληθεί στο χώρο της και να κάνει τη δουλειά της με πολλή αγάπη και πολύ κέφι.

Ο σύζυγός της της παραστέκεται, την ενθαρρύνει, καθώς ασχολείται κι αυτός με τον αθλητισμό. Έχει δύο παιδιά.

Η.Π.Α

Φέιθ Φίπιντζερ

Η Αμερικανίδα ειρηνίστρια, συνταξιούχος δασκάλα, 62 χρονών, από την Φλόριντα, αισθάνθηκε υποχρεωμένη, όπως είπε στους δημοσιογράφους, να πάει στο Ιράκ ως «ανθρώπινη ασπίδα» και ως βοηθός σε νοσοκομεία της Βαγδάτης, γεμάτα με θύματα του πολέμου. Όταν επέστρεψε στη Φλόριντα, μετά από δύο μήνες, βρήκε στο σπίτι της μια επιστολή από το Υπουργείο Οικονομικών που την καλούσε να πληρώσει πρόστιμο 10.000 δολάρια επειδή είχε παραβιάσει το εμπορικό εμπόριο κατά του Ιράκ.

Αρνήθηκε να πληρώσει, γιατί δεν είχε τα χρήματα, όπως απήγγησε στο Υπουργείο, αλλά και γιατί τα μόνα χρήματα που ξόδεψε στο Ιράκ ήταν για το φαγητό της.

Στη συνέχεια, η συνταξιούχος δασκάλα αφηγήθηκε στην

«Ουάσινγκτον Ποστ» τη φρίκη που έζησε κοντά στους Ιρακινούς.

Η Φίπιντζερ κινδυνεύει τώρα με φυλάκιση, ενώ το πρόστιμο είναι πιθανό να φτάσει το ένα εκατομμύριο δολάρια, πράγμα που σημαίνει ότι θα χάσει το σπίτι της και τη σύνταξή της.

Κριστιάν Αμανπούρ

Η Κριστιάν Αμανπούρ γεννήθηκε το 1958 στο Λονδίνο από πατέρα Ιρανό και μητέρα Αγγλίδα. Έζησε στο Ιράν τα παιδικά της χρόνια και μετανάστευσε, στα 15 της, στις Η.Π.Α. Εκεί σπούδασε δημοσιογραφία στο Πανεπιστήμιο της Ρόουντ Άιλαντ, και το 1983 προσελήφθη στο C.N.N. Έχει τιμηθεί με πολλά δημοσιογραφικά βραβεία. Είναι παντρεμένη με τον Αμερικανό Τζέιμς Ρούμπιν, εκπρόσωπο του Στέιτ Ντιπάρτμεντ επί Κλίντον.

Η Κριστιάν Αμανπούρ κατηγορεί την κυβέρνηση Μπους ότι με την πολιτική της δημιουργούσε κλίμα φόβου στον τύπο και ότι υπήρξε παραπληροφόρηση από τα ανώτατα επίπεδα.

Την αποτυχία τους για την «ευθείαια» των αμερικανικών μέσων ενημέρωσης κατά την κάλυψη του πολέμου έχουν εκφράσει και άλλοι δημοσιογράφοι, όπως ο διευθυντής του BBC Γκρεγκ Ντάικ και η Άσλι Μπράνφιλντ του MSNBC, της οποίας η εκπομπή «κόπηκε» μετά από μικρό διάστημα.

Νίνα Σιμόν

Η μαύρη καλλιτέχνης με το μεγάλο μουσικό ταλέντο πέθανε σε ηλικία εβδομήντα ετών και θάφτηκε σε ένα εκκλησάκι κοντά στη Μασαλία.

Ήταν παιδί μαύρων μεθοδιστών της Β. Καρολίνας και έκανε τα πρώτα της βήματα στη μουσική σε εποχή που για έναν μαύρο καλλιτέχνη, με καριέρα ως σολίστ της κλασικής μουσικής ήταν απλώς αδιανόητο.

Οι σπουδές της στο φημισμένο Julliard School της Ν. Υόρκης δεν στάθηκαν αρκετές για να της ανοίξουν τις πόρτες των μεγάλων concert halls. Την αντιμετώπιζαν σαν «πιανίστρια του μπαρ», εκεί που η μουσική είναι διασκέδαση και όχι ακρόαση.

Η κλασική μουσική περνούσε πάντα υπαινικτικά από το κλαβιέ της Νίνα Σιμόν. Τράβηξε μοναχικό δρόμο, χωρίς να νοιάζεται για το που εντάσσεται η μουσική της και κάνοντας στυλ τη μη κατηγοριοποίηση. Οι δεκάδες δίσκοι της έγιναν παγκόσμια αγαπητοί και έβαλε τη μουσική των μαύρων στα σπίτια του μεγάλου ακροατηρίου.

Η αυθεντικότητα της Νίνα Σιμόν μας κάνει να την αναγνωρίσουμε ως τη μεγάλη κυρία της σύγχρονης μουσικής.

Νιγηρία

Αμίνα Λάουαλ (ή Λαβάλ)

Στο τεύχος 73 του «Αγώνα της Γυναίκας» είχαμε γράψει για την τραγική περίπτωση της Νιγηριανής ανύπαντρης μητέρας Αμίνα Λάουαλ. Με τη νέα δικαστική απόφαση του Εφετείου Σαρία της Πολιτείας Κασίνα, ανατρέπεται η καταδίκη της Αμίνα σε θάνατο με λιθοβολισμό, όπως της είχε επιβληθεί στις 22 Μαρτίου 2002.

Στην τελική απόφαση του Εφετείου έπαιξε ασφαλώς ρόλο η παγκόσμια κατακραυγή και οι ενέργειες γυναικείων οργανώσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η απόφαση αυτή χαρακτηρίζεται διεθνώς ως «νίκη της δικαιοσύνης».